

ลูกา 12:32-34

การปฏิบัติธรรม: ความเชื่อเพื่อเผื่อแผ่
บาทหลวงไบรอัน นอร์ธ
โบสถ์โรสฮิลล์ เคิร์กแลนด์ รัฐวอชิงตัน
2 กุมภาพันธ์ 2025

ก่อนที่เราจะมาถึงข้อพระคัมภีร์ของวันนี้ (ลูกา 12:32-34)

ฉันต้องการจะปูพื้นฐานให้กับสิ่งที่พระเยซูตรัส

คำสอนของพระเยซูในเช้านี้เป็นจุดสูงสุดของคำสอนที่ยิ่งใหญ่กว่าซึ่งเริ่มต้นในข้อ 12

ชายคนหนึ่งขอให้พระเยซูช่วยเขาและพี่ชายแบ่งมรดก หลังจากที่พระเยซูปฏิเสธที่จะยุ่งเกี่ยว
พระองค์จึงใช้โอกาสนี้ในการสอนเรื่องความโลภ และสิ่งแรกที่พระองค์ตรัสคือ

ชีวิตไม่ได้เกี่ยวกับการมีทรัพย์สินสมบัติมากมาย

จากนั้นพระองค์ก็เล่าอุปมาเพื่อให้คำสอนนี้เข้าถึงแก่นแท้มากยิ่งขึ้น

เป็นอุปมาเกี่ยวกับชายคนหนึ่งที่มีไรนา และเขามีเมล็ดพืชมากจนต้องสร้างไซโลที่ใหญ่ขึ้น

และด้วยสวนเกินทั้งหมดที่เก็บไว้ เขาจึงสามารถพักผ่อนได้ และอย่างที่พระเยซูตรัสว่า “จงกิน
จงดื่ม และรื่นเริง” แต่ในอุปมา พระเจ้าตรัสกับชายคนนั้นว่า “เจ้าโง่ เจ้าจะต้องเสียชีวิตในคืนนี้
ใครจะได้สิ่งที่เจ้าเตรียมไว้ให้ตัวเอง”

จากนั้นพระเยซูก็เริ่มสอนโดยสรุปว่า “อย่ากังวล” บ็อบบี้ แม็กเฟอร์ริน

บันทึกไว้ในเพลงที่มีวลีนี้ในชื่อเพลงเมื่อช่วงปี 1980 แต่ได้เพิ่มคำนั้นเข้าไปว่า “อย่ากังวล

จงมีความสุข” และในคำสอนของพระเยซู คำว่า “จงมีความสุข” ก็มีคำที่ต่างออกไปเล็กน้อย

ดังนั้น แทนที่จะกังวลเกี่ยวกับชีวิตของเรา พระเยซูจึงตรัสว่า “จงแสวงหาอาณาจักรของพระองค์

[อาณาจักรของพระเจ้า] แล้วทุกสิ่งจะประทานให้แก่ท่าน” (ลูกา 12:31) กล่าวอีกนัยหนึ่ง

จงกังวลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของคุณกับพระเจ้าก่อน แล้วเรื่องอื่น ๆ

ที่เราทุกคนกังวลจะจัดการเองเมื่อพระเจ้าจัดเตรียมและดูแลคุณ

คุณสามารถวางใจพระเจ้าในเรื่องนี้และไม่จำเป็นต้องกังวล

นั่นเป็นการปูทางสำหรับคำพูดสรุปของพระองค์เกี่ยวกับความสัมพันธ์ที่เรามีกับเรื่องทางโลกที่เรา
กังวลและความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า เมื่อเราอ่านลูกา 12:32-34 นี้คือข้อพระคัมภีร์สำหรับวันนี้
ขณะที่เรายังคงเทศนาชุดเรื่อง “การปฏิบัติทางนั้น”

ซึ่งเราจะพิจารณาถึงนิสัยของพระเยซูที่ทำให้พระองค์เชื่อมโยงกับพระบิดาบนสวรรค์

และดำเนินชีวิตอย่างสอดคล้องกับพระวาระของพระเจ้า ดังนั้น ให้เราหันไปที่ลูกา 12:32-34

นี่คือพระวาระของพระเจ้าสำหรับคุณและฉันในเช้านี้...

อธิษฐาน ดังนั้น วินัยแห่งความเชื่ออาหารนี้มีสองสิ่ง que เชื่อมโยงกันโดยพื้นฐานแล้ว

มันเหมือนกับการปฏิบัติสองอย่างในหนึ่งเดียว นั่นก็คือ ความเรียบง่ายและความเชื่ออาหาร

การแสดงความเชื่ออาหารเป็นเรื่องยากมากเมื่อชีวิตของเรามีความซับซ้อน

พระเยซูทรงพูดถึงเรื่องนี้ในข้อพระคัมภีร์ประจำวันเมื่อพระองค์ตรัสว่า

“จงขายทรัพย์สินของคุณและแจกจ่ายให้คนยากจน” การขายทรัพย์สินของคุณเป็นขั้นตอนแรก

เมื่อเราทำเช่นนั้น เราก็ทำให้ชีวิตเรียบง่ายขึ้น

สิ่งนี้ขัดกับกระแสหลักของวัฒนธรรมของเรา ซึ่งล้วนแต่เกี่ยวกับ “สิ่งเพิ่มเติม” ทุกสิ่ง

ยกเว้นการช่วยเหลือผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือ ฉันกำลังเทศนากับตัวเองในเรื่องนี้มากพอๆ

กับคำเทศนาในชุดนี้ ฉันเติบโตมากับอุปกรณีสันทนาการมากมาย ไม่ว่าจะเป็นอุปกรณ์สำหรับดนตรี

กีฬา และกิจกรรมสันทนาการอื่นๆ และเมื่อสิ่งเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตคุณตั้งแต่ช่วงวัยรุ่น ก็ต้องยกความดีความชอบให้กับเพลงยุค 80 อีกเพลงหนึ่ง... มันเป็นนิสัยที่เล็กได้ยาก ปัญหาของสิ่งของเหล่านี้ก็คือต้องใช้เวลาและเงิน ไม่ใช่แค่การซื้อของเท่านั้น แต่ยังต้องบำรุงรักษาด้วย จากนั้นก็หาเวลาใช้งาน จัดระเบียบและจัดเก็บอุปกรณ์ต่างๆ เช่นเดียวกับการเป็นเจ้าของเรือ มีเหตุผลสำหรับคำพูดที่ว่า “วันที่คุณซื้อเรือคือวันที่ดีที่สุดในชีวิตของคุณ ส่วนวันที่ดีรองลงมาคือวันที่คุณขายมัน”

และเช่นเดียวกับผู้ชายในนิทานของพระเยซูที่ต้องสร้างไซโลที่ใหญ่ขึ้นเพื่อเก็บเมล็ดพืชทั้งหมด สิ่งที่เราทำคือสร้างโรงรถหรือโรงเก็บของที่ใหญ่ขึ้น หรือซื้อทรัพย์สินเพื่อเก็บของ หรือเช่าพื้นที่เก็บของ ในปี 2023 ประชาชนชาวอเมริกันใช้จ่ายเงินไปเกือบ 24,000 ล้านดอลลาร์ในการเช่าพื้นที่เก็บของ เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น เหตุผลหลักคือ “สินค้าอุปโภคบริโภคและวัตถุดิบที่มากเกินไป” เหตุผลดังกล่าวไม่ได้มาจากแหล่งข้อมูลคริสเตียนที่คุณอาจคาดหวังคำตอบเช่นนั้น แต่เป็นสิ่งที่อินเทอร์เน็ตบอกฉันเมื่อฉันถามว่า “ทำไมผู้คนถึงต้องการพื้นที่เก็บของมากมายนัก” ดังนั้น เราจึงใช้เวลามากขึ้นในการจัดระเบียบและจัดเก็บสิ่งของทั้งหมดของเรา ทำให้บ้านและโรงรถของเรารก และใช้เวลาและเงินไปกับการดูแลสิ่งของทั้งหมด นอกเหนือจากค่าใช้จ่ายในการซื้อเดิม ค่าใช้จ่ายในการเป็นเจ้าของสิ่งใดสิ่งหนึ่งมักจะมากกว่าเงินที่คุณจ่าย

ปัจจุบัน เราต้องรับผิดชอบต่อการเลือกของเราเอง...แต่ความจริงก็คือ: เราอาศัยอยู่ในวัฒนธรรมของการบริโภคนิยม ตามที่จอห์น มาร์ก โคเมอร์และการวิจัยที่เขาทำ วัฒนธรรมนี้ในประเทศของเราถูกสร้างขึ้นเมื่อกว่าศตวรรษที่ผ่านมา นักข่าวคนหนึ่งที่เขาอ้างถึง เขียนไว้ในปี 1927 ว่า “ประชาธิปไตยของเรามีการเปลี่ยนแปลง เรียกว่าการบริโภคนิยม ความสำคัญอันดับแรกของพลเมืองอเมริกันต่อประเทศชาติไม่ใช่ของพลเมืองอีกต่อไป แต่ของผู้บริโภค”

พอล มาเซอร์ แห่งบริษัท Lehman Brothers เป็นบุคคลสำคัญในการกำหนดวัฒนธรรมการค้าปลีกและการบริโภคของอเมริกาหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 เขาเขียนหนังสือชื่อ American Prosperity: Its Causes and Consequences ในปี 1928 เขาเขียนว่า “ชุมชนที่สามารถฝึกฝนให้ปรารถนาการเปลี่ยนแปลง ต้องการสิ่งใหม่ๆ แม้กระทั่งก่อนที่สิ่งเก่าๆ จะถูกกลืนกินไปหมด จะก่อให้เกิดตลาดที่สามารถวัดได้จากความปรารถนามากกว่าความจำเป็น” (พอล มาเซอร์ สำนักพิมพ์อเมริกัน prosperity: สาเหตุและผลที่ตามมา) ความคิดดังกล่าวจากช่วงปี ค.ศ. 1920 นำไปสู่โฆษณาที่เกิดขึ้นไม่นานหลังสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง ซึ่งโฆษณาริมเปลี่ยนจากการระบุว่าผลิตภัณฑ์จะตอบสนองความต้องการได้อย่างไร (เช่น “คุณกระหายน้ำไหม ตีมโคกิล”) และเริ่มดึงดูดความปรารถนาแทน โดยเฉพาะความปรารถนาเพื่อความสุข แต่ยักรวมถึงความเคารพ การยอมรับ และอื่นๆ อีกมากมาย ดังนั้น วัฒนธรรมการบริโภคนิยมนี้จึงเป็นผู้มีอิทธิพลทางวัฒนธรรมชั้นนำในประเทศของเราในช่วง 100 ปีที่ผ่านมา เราถูกปลุกฝังด้วยโฆษณาให้ปรารถนาสิ่งของ นักสังคมวิทยาชาวฝรั่งเศส Jean Baudrillard (อาจออกเสียงผิด) โต้แย้งว่าไม่ใช่ลัทธิไม่มีพระเจ้าที่เข้ามาแทนที่ศาสนาคริสต์ แต่เป็นการช้อปปิ้ง

ใน The Ruthless Elimination of Hurry จอห์น มาร์ก โคเมอร์ เขียนว่า "การข้อปึงเป็นกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจอันดับหนึ่งในอเมริกาในปัจจุบัน แอ่งซึ่งสถานที่ที่เคยถูกศาสนายึดครอง Amazon.com คือวิหารแห่งใหม่ ใบแจ้งยอด Visa คือแทนบูชาแห่งใหม่ การดับเบิลคลิกคือพิธีกรรมใหม่ บล็อกเกอร์ไลฟ์สไตล์คือบาทหลวงและนักบวชหญิง เงินคือพระเจ้าองค์ใหม่" (จอห์น มาร์ก โคเมอร์, The Ruthless Elimination of Hurry)

ดังนั้น เหตุผลของบทเรียนประวัติศาสตร์วัฒนธรรมสั้นๆ นี้ก็คือเพื่เน้นย้ำว่าคำสอนของพระเยซูเกี่ยวกับเรื่องนี้ในข้อพระคัมภีร์วันนี้และในข้ออื่นๆ เช่นกัน ขัดต่อกระแสหลักของสังคมและสิ่งที่ฝังรากลึกอยู่ในตัวเรามาตั้งแต่เกิด แต่สิ่งที่น่าสนใจคือ พระเยซูไม่ได้บอกว่าคุณ "ไม่ควร" ยอมจำนนต่อลัทธิบริโภคนิยม พระองค์พูดอย่างเรียบง่ายกว่านั้นมากกว่า สิ่งของต่างๆ จะไม่ทำให้คุณมีความสุข และคุณไม่สามารถรับใช้พระเจ้าและสิ่งของของคุณได้ หากคุณต้องการปราศจากความกังวลและมีความสุขในชีวิต จงขายสิ่งของของคุณแล้วแสวงหาพระเจ้า นี่เป็นเพียงการระบุอย่างง่ายๆ ว่าเป็นข้อเท็จจริง ในที่อื่นๆ พระเยซูตรัสว่า "คุณไม่สามารถรับใช้ทั้งพระเจ้าและเงินได้" พระองค์ไม่ได้ทำให้เรารู้สึกผิดด้วยการกล่าวว่า "คุณไม่ควรพยายามรับใช้ทั้งสองอย่าง" แต่พระองค์เพียงระบุว่าเป็นความจริงของชีวิตที่คุณไม่สามารถรับใช้ทั้งพระเจ้าและเงินได้ คุณต้องเลือก

พระองค์ทำแบบเดียวกันในข้อพระคัมภีร์วันนี้อีกครั้งเมื่อพระองค์ตรัสว่า "เพราะว่าทรัพย์สมบัติของท่านอยู่ที่ไหน ใจของท่านก็จะอยู่ที่นั่นด้วย" (ลูกา 12:34) สิ่งที่คุณห่วงหวนคือสิ่งที่คุณปรารถนาและขึ้นอยู่กับการขึ้นอยู่ที่คุณ นี่เป็นเวลา 2,000 ปีก่อนที่โลกของการโฆษณาจะเลือกเส้นทางนั้น พระเยซูทรงก้าวล้ำหน้าพวกเขาไปไกล พระเยซูทรงต้องการให้ใจของเรา ความปรารถนาของเราอยู่กับพระองค์และกับพระบิดาบนสวรรค์ของเรา แต่แทนที่จะสอนด้วยคำว่า "ควร" และ "ไม่ควร" พระองค์เพียงบอกข้อเท็จจริงว่า ทรัพย์สมบัติของคุณอยู่ที่ไหน ใจของคุณอยู่ที่นั่น...แล้วปล่อยให้เราเลือกเอง ถ้าสิ่งที่คุณห่วงหวนคือสิ่งของ ใจของคุณก็จะอยู่ที่นั่น เวลา พลังงาน เงิน และจิตวิญญาณของคุณทั้งหมดจะฝังอยู่ที่นั่นพร้อมกับสิ่งของของคุณ หากคุณคิดว่า "คนที่ตายพร้อมของเล่นมากที่สุดคือผู้ชนะ" และคุณตั้งเป้าที่จะเป็นคนที่ชนะ ใจของคุณก็อยู่ที่นั่น มีคนจำนวนมาก รวมถึงคริสเตียนจำนวนมากด้วยที่อยู่ที่นี่ คุณต้องการอะไร คุณเห็นคุณค่าอะไร

สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคนิยม พระเยซูได้ให้ขั้นตอนแก่เราเพื่อหลุดพ้นจากมัน และปรับใจของเราให้สอดคล้องกับพระเยซู ยาแก้ความคิดบริโภคนิยมคือการทำให้เรียบง่าย ขายของของคุณและแจกจ่ายให้คนจน ในเวลาอื่น พระเยซูก็ให้คำตอบแบบเดียวกันนี้แต่ตอบให้ละเอียดกว่านั้น พระองค์ตรัสว่า "จงไปขายทุกสิ่งที่คุณมี แจกจ่ายให้คนจน แล้วมาติดตามเรา" จากนั้น เราจึงได้รับการบอกเล่าว่าชายคนนั้นทิ้งพระเยซูไว้ด้วยความเศร้าเพราะเขามีทรัพย์สมบัติมากมาย พระเยซูทรงใช้ช่วงเวลานี้เป็นบทเรียนและบอกคนอื่นๆ ที่กำลังฟังอยู่ว่า คนรวยจะเข้าสู่อาณาจักรแห่งสวรรค์ได้ยากกว่าอุลูลจะลอดรูเข็ม แม้มในสมัยของพวกเขา ทรัพย์สมบัติทางวัตถุเป็นอุปสรรคสำคัญในการติดตามพระเยซู

แต่เห็นได้ชัดว่าต้องมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรงเพื่อให้ตัวตนของเราไม่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เราซื้อ
สิ่งที่เราทำ หรือความปรารถนาอื่นใด แต่ตัวตนของเราอยู่ในพระเยซู เราต้องการปรารถนาพระองค์
พระเยซูทรงมีค่าควรแก่การปรารถนา ความรักของพระองค์ พระคุณของพระองค์
การอภัยของพระองค์... ใช่แล้ว มีราคาที่ต้องจ่าย แต่การติดตามพระเยซูก็คุ้มค่า
และเมื่อใจของเราอยู่กับพระองค์ และเราลดความซับซ้อนในชีวิตของเราจากสิ่งอื่นๆ ทั้งหมด
พระองค์ก็จะทรงทำให้เราใจกว้างขึ้น หากเราพบว่าเราไม่สามารถใจกว้างกับเวลา พลังงาน
และการเงินของเราได้ ก็มีโอกาสดังที่ใจของเราจะผูกติดอยู่กับสิ่งอื่นๆ มากเกินไป
ตัวตนของเราอยู่ที่สิ่งเหล่านั้นแทนที่จะเป็นพระเยซู เราต้องเปลี่ยนใจ
เราต้องมีใจที่รักพระเยซูก่อนเป็นอันดับแรก และเราอาจจำเป็นต้องขายของบางอย่าง
ทำให้ชีวิตเรียบง่ายขึ้น เพื่อให้เราจะได้ให้ด้วยความใจกว้างในรูปแบบต่างๆ

ความใจกว้างเป็นหัวใจของพระเจ้า ข้อพระคัมภีร์ที่รู้จักกันดีที่สุดในพระคัมภีร์ทั้งหมดอาจกล่าวไว้ว่า
“เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์
เพื่อทุกคนที่วางใจในพระองค์จะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์” (ยอห์น 3:16)
เราเพิ่งร้องเพลงนี้เมื่อไม่กี่นาทีที่แล้ว เมื่อกล่าวว่า “พระเจ้าทรงรักโลกมาก”
ไม่ได้หมายความว่าพระเจ้าทรงรัก “สิ่งของทางโลก”
ราวกับว่าพระองค์ต้องการเรือและบ้านพักตากอากาศสักหลังสองหลัง
แต่หมายความว่าพระเจ้าทรงรักคุณและฉัน พระเจ้าทรงรักเรา พระเจ้าทรงทะนุถนอมเรา
และนั่นคือที่ที่พระทัยของพระองค์อยู่ และพระองค์ก็ประทานให้เรา .
พระองค์ทรงมอบสิ่งที่พระองค์มี และนั่นคือพระบุตรของพระองค์ พระเยซู
พระเยซูทรงมอบทุกสิ่งที่พระองค์มี จนถึงไม้กางเขน
พระองค์ทรงมอบชีวิตของพระองค์เพื่อให้คุณและฉันได้พบชีวิตที่แท้จริง อุดมสมบูรณ์
และนิรันดร์ในพระองค์ ไม่ใช่ในสิ่งของของเรา ไม่ใช่ในเงินของเรา แต่ในพระองค์
นั่นคือเหตุผลที่พระองค์ทรงมอบ และประทานอย่างไม่เห็นแก่ตัวในพระเยซู
ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เป็นแก่นกลางของพระเจ้า และเป็นแก่นกลางของพระกิตติคุณ

พระเจ้าขอให้เรามอบอย่างไม่เห็นแก่ตัวเช่นกัน และเมื่อเราทำเช่นนั้น
เราก็สะท้อนถึงหัวใจของพระเจ้า แต่บ่อยครั้งที่ความซับซ้อนในชีวิตของเราเข้ามาขัดขวาง สิ่งต่างๆ
ทั้งหมดเบียดเบียนพระเยซู
และเบียดเบียนความสามารถของเราในการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ในแบบที่พระองค์เป็น
เพราะใจของเรามุ่งไปที่สิ่งอื่น
ตัวอย่างที่ยอดเยียมของการใช้ชีวิตอย่างเรียบง่ายและการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กลายเป็นข่าวพาดหัวเมื่อ
กว่าหนึ่งปีที่แล้ว โดยชายคนหนึ่งชื่อเจฟฟรีย์ โฮลต์ (ในภาพ) เขาอาศัยอยู่ในฮินส์เดล
รัฐนิวแฮมป์เชียร์ ซึ่งมีประชากร 4,000 คน
เขาทำงานที่โรงสีข้าวอยู่พักหนึ่งจนกระทั่งกลางทศวรรษ 1980 เมื่อเขาถูกบริษัทซื้อกิจการ
ซึ่งทำให้เขาเหลือเงินก้อนเล็กๆ ว่างลง เขาเอาเงินไปลงทุนในกองทุนรวมสองสามกองทุน และ
35 ปีต่อมา เงินก็เพิ่มขึ้นเป็น 3.8 ล้านดอลลาร์ในช่วงเวลาที่เขาเสียชีวิตในเดือนมิถุนายน 2023
เขาไม่มีครอบครัวที่สนิทสนม ไม่มีลูก ไม่มีพี่น้อง แต่เขาก็ไม่ได้สนิทกับเธอมากนัก ดังนั้นประมาณ
20 ปีก่อนที่เขาจะเสียชีวิต
เขาจึงร่างเอกสารเพื่อมอบเงินของเขาให้แก่เมืองฮินส์เดลหลังจากที่เขาเสียชีวิต

และสิ่งที่โดดเด่นคือความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของเขาเกิดขึ้นได้อย่างไร
เพราะเงินและสิ่งของไม่ใช่สิ่งที่เขาห่วงหาอาวรณ์จริงๆ เขาใช้ชีวิตเรียบง่ายมาก - อยู่ในรถบ้าน
ไม่มีใครรู้ว่าเขามีทรัพย์สินสมบัติมากมายขนาดนี้ เพราะเขาไม่เคยซื้อของเกินความจำเป็น

เขาไม่ได้ทำให้ชีวิตของเขาซับซ้อนและปล่อยให้เงินของเขาหมดไป
เขาสามารถถอนเงินออกมาได้เมื่อถึง 1 ล้านเหรียญหรือ 2
ล้านเหรียญและนำเงินนั้นไปใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยว หรือซื้อบ้านหลังใหญ่ขึ้น
หรือบ้านพักตากอากาศ หรือทั้งสองอย่าง แต่กลับกัน เขากลับเป็นคนใจกว้าง

ตอนนี้

ฉันไม่ได้บอกว่าวิธีเดียวที่จะใจกว้างได้คือต้องทำเช่นนั้นตั้งแต่ต้นจนจบในพินัยกรรมหรือพินัยกรรม
ฉบับสุดท้ายของคุณ หรือคุณต้องบริจาคเงินเป็นล้านถึงจะใจกว้างได้ ลูกา 8:1-3

กล่าวถึงผู้หญิงไม่กี่คน

ซึ่งน่าจะมีฐานะดีพอสมควรจากสิ่งที่พระองค์คริสต์เกี่ยวกับพวกเธอ...และพวกเขาสนับสนุนทางการเงิน
แก่พระเยซูและเหล่าสาวกด้วยการบริจาคจากทรัพย์สินของตนเอง

พระเยซูยังทรงเน้นถึงผู้หญิงคนหนึ่งที่น่าเงินสองสามเพนนีใส่ในเครื่องบูชาที่วิหาร

และตรัสว่าเธอเป็นคนใจกว้าง แต่ชายคนนี้ ชื่อเจฟฟรีย์

เป็นตัวอย่งที่ดีของการใช้ชีวิตอย่างเรียบง่ายที่น่าไปสู่การมีน้ำใจ กิจการ 20:35 กล่าวว่า

“การให้มีความสุขยิ่งกว่าการรับ” การให้ทำให้มีความสุข การเป็นพรเพื่อพระคริสต์เป็นพร

ชายคนนี้ดูเหมือนจะเข้าใจเรื่องนี้ พระองค์ไม่มีทรัพย์สินสมบัติที่จะขายจริงๆ

พระองค์ทรงใช้ชีวิตเรียบง่าย และพระองค์จึงสามารถให้ได้อย่างเอื้อเฟื้อ ในหนังสือ “Practicing
the Way” จอห์น มาร์ก โคเมอร์กล่าวไว้ว่า

“เมื่อคุณใช้ชีวิตอย่างพอเพียงแทนที่จะใช้จ่ายฟุ่มเฟือยอย่างเรื้อรัง ชีวิตก็จะเปิดโอกาสใหม่ๆ
มากมาย” (Practicing the Way, หน้า 187)

ฉันไม่รู้ว่าคุณชีวิตมีความซับซ้อนตรงไหน

และบางทีคุณอาจต้องทำให้ชีวิตเรียบง่ายลงเพื่อที่คุณจะได้ใจกว้างขึ้น

หากชีวิตมีความซับซ้อนเพราะลูกๆ ของคุณ...อย่างกำจัดพวกเขาไป โอเค? ฉันหมายความว่า

ฉันมีลูกห้าคน และฉันรู้ว่าลูกๆ ทำให้ชีวิตมีความซับซ้อน

และมันเป็นความซับซ้อนที่พระเยซูไม่เคยพบเจอ แต่ถ้าชีวิตมีความซับซ้อนเพราะสิ่งของต่างๆ

เพราะการวางแผนตารางวันหยุดมากเกินไป เพราะตารางกีฬา เพราะเงิน

ลองพิจารณาดูว่านั่นคือหัวใจของคุณหรือเปล่า และการทำให้ชีวิตเรียบง่ายลงอาจจำเป็นหรือไม่

อธิษฐานเกี่ยวกับเรื่องนี้ ขอให้พระเจ้าทรงแสดงให้คุณเห็นว่าคุณมีตารางงานแน่นเกินไป

เล่นของเล่นมากเกินไป และใช้จ่ายเกินตัว... หลงใหลไปกับวัฒนธรรมบริโภคนิยมของอเมริกา

จากนั้นขอให้พระเจ้าทรงประทานความกล้าให้คุณต่อต้านวัฒนธรรม และละทิ้งบางสิ่งบางอย่าง

หรือดิ้นรนเพื่อหลุดพ้นจากเงื้อมมือผู้อื่น เพื่อที่คุณจะสามารถเป็นพรแก่ผู้อื่น ทำตามพระเยซู

และแสดงความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ด้วยเวลา ความสามารถ และทรัพย์สินสมบัติของคุณ

มาอธิษฐานกันเถอะ... อาเมน